

under visse midlertidige ophold i udlandet, herunder ferieophold, hvis modtageren inden udrejsen opfylder betingelserne for at modtage hjælp, og hvis den bevilligende kommune løbende kan holdes orienteret om, at opholdet kan ske, uden at de almindelige regler for hjælpen tilsidesættes.

Som hovedregel gælder, at ophold i udlandet ikke udløser ekstra støtte efter servicelovens bestemmelser.

I udlandsbekendtgørelsen er der ikke fastsat regler for, til hvor mange dages ferie det er muligt at bevare hjælpeordningen efter servicelovens § 77, ligesom der ikke er fastsat regler for, til hvor mange ferieophold støtten kan modtages. Det fremgår imidlertid, at varigheden af hjælp under ophold i udlandet afhænger af formålet med hjælpen og de konkrete omstændigheder, herunder karakteren af hjælpen. Om der skal være mulighed for at medbringe hjælpeordning efter servicelovens § 77 til mere eller mindre end 14 dages ferieophold i udlandet, skal således afgøres efter en konkret vurdering i det enkelte tilfælde.

Som nævnt ovenfor bevares tilskuddet til dækning af udgifter i forbindelse med ansættelse af hjælpere som udgangspunkt under ophold i udlandet. I særlige tilfælde kan der dog efter en konkret vurdering ydes tilskud til ekstra hjælpere eller dækning af hjælperes opholds- eller rejseudgifter ved kortvarige ferieophold i udlandet. Den Sociale Ankestyrelse har i en afgørelse præciseret dette således, at der må være beskrevet forhold i ansøgerens situation, som gør det særlig påkrævet, at kommunen yder tilskud til ekstra omkostninger forbundet med kortvarig ferie i udlandet. Hvornår et ferieophold kan karakteriseres som kortvarigt må afgøres ud fra en konkret vurdering af forholdene i sagen. Den Sociale Ankestyrelse har i en konkret afgørelse udtalt, at 3 uger ikke kan betegnes som et kortvarigt ferieophold.

Spm. nr. S 1250

Til økonomi- og erhvervsministeren (3/1 03) af:
René Skau Björnsson (S):

»Vil ministeren som regeringens ansvarlige for koordinering af tværgående handicapspørgsmål

undersøge og oplyse, hvilke konkrete overvejelser og aktiviteter Europarådets resolution fra 15. februar 2001 om universelt design har ført med sig i Danmark inden for de enkelte ministeriers ressortområder siden resolutionens vedtagelse, og hvilke overvejelser og aktiviteter forventes i nærmeste fremtid?«

Begrundelse

Der er ingen tvivl om, at for mennesker med handicap er det måden, hvorpå vi indretter vores samfund, som medfører de største begrænsninger for at opnå et liv med samme muligheder som andre. Det er afgørende for de selvstændige udfoldelsesmuligheder for mennesker med handicap, hvordan vi indretter vores bygninger, transportsystemer, veje, naturparker, kommunikationssystemer, fødevarer- og medicinemballage m.v. Det er nødvendigt fra start til slut at fokusere på designets betydning for alle menneskers muligheder for at bruge slutproduktet.

Det er afgørende, at vi ser sammenhængen imellem de sektorer, som indretter vort samfund.

Det er en forudsætning, at vi uddanner os på alle niveauer i f.eks. byggebranchen, så vi kan forebygge design, som ikke kan bruges af alle, og som skal laves om.

Derfor er implementering af Europarådets resolution (Resolution ResAP(2001)1 on the introduction of the principles of universal design into the curricula of all occupations working on the built environment) yderst vigtig.

Svar (9/1 03)

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Spørgsmålet omhandler initiativer indenfor samtlige ministeriers ressortområder, og jeg har derfor rettet henvendelse til de øvrige ministerier for at få undersøgt, hvilke aktiviteter og overvejelser Europarådets resolution fra 15. februar 2001 har medført indenfor de enkelte ministerområder, hvorefter jeg vil vende tilbage med den endelige besvarelse af spørgsmålet.